Ч. 280. Пятниця 4 січня 1907 (22 грудня 1906). Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Делеґациї. — До ситуациї. — З Угорщини. —Подиї в Росиї.

З Будапешту доносять, що більша часть членів угорскої делеґациї вже прибула до Будапешту, прочі прибудуть нині рано. Австрийска делеґация відбуде нині перше засїдане по сьвятах. На дневнім порядку войсковий буджет. Завтра відбуде ся делеґацийний обід в королївскій палатї, а дня 12 с. м. двірский баль.

Орґан посла Страньского „Lidove Noviny“ доносить, що піднесено знов проєкт заключеня угоди ческо-німецкої в Чехії на взорець такоїж угоди заключеної на Мораві. Ту угоду має ся заключити на безпосереднє бажанє цісаря, а переговори мають бути так переведені, аби цісар, коли прибуде до Праги, міг своєю повагою угоду довершити.

Вчера появило ся справозданє референта палати панів о промисловій новели. Референт завів деякі зміни до новелї, ухваленої палатою послів. Коли би ті зміни палата панів ухвалила, то цілий закон мав би ще раз вернути до палати послів.

Сими днями відбуде ся конференция бар. Бека з угорским президентом міністрів при участи дотичних міністрів. Наслідком тої рішаючої конференциї буде заключенє угоди, почім парлямент буде міг ухвалити континґент рекрутів на 1907 р.

Коли в своїм часї угорский міністер внутрішних справ зарядив був, що в будучности всї метрики мають бути ведені в мадярскім язицї, репрезентация міста Реки заявила, що коли правительство не відкличе того жаданя, то місто не буде вести метрик. Супротив того веденє метрик поручено державному урядникови. Коли передвчера в полуднє від міских властий мав бути відобраний уряд веденя метрик, місто не хотїло видати актів. Ґубернатор зажадав рішучо від бурмістра, щоби видав метрики, бо в противнім случаю ужиє войска. Супротив того візваня метрики видано.

Часопись Az Ujsag доносить, що становище угорского міністра судівництва Польонїого захитане, і що Польонїй в найблизшім часї уступить а то длятого, що дав слово чести двірским кругам, немов би нї він нї нїхто другий з членів кабінету не знали о тім, що в палатї послів буде поставлене внесенє на обжалованє бувшого міністра судівництва Пльоша, як також о удїленє нагани цїлому кабінетови бар. Феєрварі'ого. Тимчасом найшло ся яких 20 послів, котрі можуть зізнати, що Польонїй знав дуже добре о обох тих внесенях, супротив чого єго слово чести виглядає дуже дивно. На ту вість відповіла півурядова Budapester Corresp. дуже острим запереченєм, в котрім каже, що Польонїй не знав о обох внесенях.

Угорске мінїстерство внутрішних справ зібрало вже статистичні дані в справі загального голосованя. Завтра розпічнуть ся наради анкети що до приготовлень до виборчої реформи.

В балтийских провінциях мимо всяких зарядженъ власти тревають дальше терористичні напади. Оногди в повітї рижскім революционїсти убили двох земских стражників. Революционїсти розкидають в Ризї відозви, в котрих заявляють, що від тої пори не дадуть ся арештувати живцем. — З Петербурга доносять, що полїциї удало ся попасти на слїд убийників Герценштайна. Суть то два робітники Ляричин і Ґамович, що оба належать до чарної сотнї. Убийники мають перебувати в Фінляндиї. Мінїстер судівництва зарядив їх арештованє. — В Либаві полиция відкрила знов склад оружия і бомб і арештувала дозорця дому Плянкенбурґа разом з сином. — Окрема комісия при военній радї, котрій поручено розглянене справи ґенерал-ад'ютанта Линевича, обжалованого о зносини з комітетом страйковим в справі перевозу войск до Росиї, рішила остаточно, що Линевич дїлав правильно, бо

Згублена дитина.

(З француского — Франсоа Коппе).

Того рана, котрим розпочинав ся сьвятовечерний день, лучили ся рівночасно дві важні пригоди. Сонце підняло ся над овид — пан Жан Баптист Ґодфроа підняв ся з свого ліжка. Правдива гадка, яку має сонце само о собі, не може бути гірша, як гадка, яку мав о собі пан Жан Баптист Ґодфроа, фінансїст, мілїонер, директор „Загального гіпотечного банку“, член надзираючої ради кількох институций і посол.

Тїшити ся сонїшним промінєм, то річ, яка лицює хиба маленьким людям, котрі мають досить часу — то годить ся жінкам, дітям, поетам і біднотї. Пан Ґодфроа мав инші річи на серци, а саме того дня, який лише що розпочав ся, була єго проґрама більше як богата. Від пів до девятої до десятої години мав в своїй канцеляриї сходини з цїлим рядом панів дуже чутливих і нетерпеливих, котрі так само як він мали лиш одну цїль — заробити як найбільше гроший. По другім сніданю пан Ґодфроа мусїв вскочити до свого легонького повозика і заїхати на біржу. З біржи спішив, аби проводити при великім столї, заставленім самими каламарами, засїданю якогось нового товариства фінансового. Відтак мусїв явити ся яко посол в трех чи чотирох комісиях і субкомітетах, які також мали засїданє при зелених столах перед хорошими каламарями, а де стрічав ся з иншими особами дуже мало сентиментальними, котрі всї, вірте менї, були неспосібні поминути хочби й найменшу нагоду, як заробити що найбільше гроший, але котрі мимо того були на тілько добрі, що жертвували навіть по кілька дорогоцїнних годин по полудни, аби запевнити славу і щастє Франциї.

Оголивши ся чим скорше і причесавши пронизане вже злегка сивиною волосє, пан Ґодфроа одїв ся і зійшов до своєї канцеляриї, де вскорі явили ся до него ріжні пани. Они говорили о ріжних річах, особливо о однїй зелїзници, котра мала будувати ся десь в Африцї, о однїй великаньскій фабрицї, що мала закладати ся в охрестности Парижа і о однім каналї, що мав повстати в котрійсь з полудново-американьских републик. Розуміє ся, що нї на хвилю не розбирали питаня, чи ті їх проєкти принесуть акционарям які зиски.

Ті розмови, перебивані числами, тревали аж до 10-ої години і тодї пан директор „Загального банку“ замкнув немилосердно двері перед всїми — мусїв бо бути о одинайцятій годинї на біржи — і війшов до своєї їдальнї.

Чоловік золотом обсипаний, їв посеред всего богатства устроєня їдальнї з дуже малим апетитом се і те, коли нараз двері отворили ся і до комнати ведений за руку німецкою ґувернанткою увійшов малий, хороший, хоч трохи блїдий на лици і слабосильний 4-лїтний син одинак директора, Рауль, в аксамітнім одязї і в мягкім, широкім капелюсї з білими перами.

Так являв ся він кождого дня о три чверти на одинацяту. Богатий збирач гроший, вдовець, перебував в товаристві свого сина від три чверти на одинацяту точно до одинацятої години. Не длятого, аби не любив сина, мій Боже, противно обожав єго, очивидно на свій спосіб!

Пан Ґодфроа, що сам уродив ся яко син якогось бідного правника з Оделї, любив свого малого Рауля з кількох причин: насамперед, що був одиноким, відтак що то був потомок пана Ґодфроа і панї де Нифонтен, бо богатому банкирови удало ся колись дістати за жінку дочку збанкротованого аристократа, а вкінци головно длятого любив сина, що той грошевитий чоловік мав найбільше позажанє перед дідичем многих мілїонів. Длятого то дитина вже від колиски була виховувана як який князь. Однако отець єго, занятий ріжними справами і заходами коло побільшеня майна, міг єму жертвувати ледве чверть годинки денно і полишив єго відтак цїлий день під опікою службы.

— Добрий день, Рауле!

— Добрий день, тату!

І пан директор „Загального банку гіпотечного“ відкинувши сервету, посадив собі Рауля на ліве колїно, взяв в свою велику, грубу руку дрібну ручку дитини і поцїлував єї кілька разів, забуваючи — таки вірте менї! — на підвишку курсів в послїдних днях, на зелені столи з великими каламарями, на акциї і всїлякі проєкти.

— Тату, а що зробить Ісусик?... дасть менї що на деревце? — спитав нагле Рауль своїм дитинячим голосом.

— Очивидно дасть, коби лиш ти заслужив! — відповів пан посол і нараз пригадав собі, що мусить ще нинї накупити забавок. Відтак обернув ся до ґувернантки і спитав:

треба було за всяку ціну вивезти з Сибіра резервістів. — Часопись „Біржев. Ведомості“ доносять, що дипльоматичні спори між Австриєю і Росиєю з причини безнастанного переходженя австрийскої границі росийскою сторожию граничною прибирають непокоячий хід. Аби оминути поважнійших дипльоматичних пересправ, росийске правительство рішило змінити цілий склад пограничної сторожи по австрийскій граници і заострити інструкцию. — У Фінляндиї відбувають ся віча, що мають на цїли наклонене фінляндского сенату до внесене на найблизшій сесиї проєкту закона, зносячого всї обмеженя жидів, замешкалих у Фінляндиї. — „Русское Слово“ доносить: Один член кабінету Столипіна мав сказати, що на першім засїданю думи правительство заявить, що іменоване і звільнюване міністрів єсть привилеєм корони і правительство абсолютно не позволить, щоби дума мішала ся в сю справу. — Войсковий суд в Тифлїсі перевів розправу против 230 підофіцирів самарского полку піхоти, обжалуваних о замордоване команданта, сьвященика і кількох офіцирів полку. Сім обжалуваних засуджено на примусові роботи від 3 літ до 12, 132 засуджено на лекші кари, решту увільнено.

Новинки.

Львів, дня 3-го січня 1907

— **Іменованя.** П. Мінїстер рільництва іменував люстратора лїсів і домен державних Максимилїяна Палляса в Дрогобичи радником лїсництва в VII. клясї ранґи з полишенем на дотеперішнім становиcку службовім. — П. Мінїстер торговлї іменував помічника ваґмайстра Володислава Калиновского ваґмайстром II. кляси в X. кл. ранґи ad personam.

— **Рух на зелїзницях.** Загальний рух на шляху Біла чортківска-Залїщики заведено на ново дня 2 с. м. поїздом 3660, а на шляху Копичинцї-Гусятин дня 3 с. м. поїздом 353. — З днем 2 с. м. почав ся загальний рух межи Чортковом а Копичинцями на шляху Хриплин-Гусятин а також на шляху Коломия-Стефанівка. Позаяк загальний рух межи Стефанівкою а Залїщиками здержаний і на дальше, будуть їздити поїзди ч. 3951 і 3952 аж до відкликаня лиш до Залїщик або з Залїщик.

— **Зміни в устрою парляменту.** Тому, що число послів збільшить ся із 425 на 516, то конечно мусить наступити збільшене числа місць для послів. Рівно-ж розширять ся реставрациї і ґардероби парляменту. На днях відбула ся в сальонї президента палати, ґр. Фетера, дотична нарада окремої комісиї, яка рішила небавом розпочати переробки, які будуть коштувати звиш 100.000 К і скінчать ся в маю. По боках стане вових фотелїв 30, а давні фотелї звужить ся, аби зробити місце для уставленя нових. Для грубих послів буде то великою невигодою, а для дуже грубих прямо не буде сидячого місця в парляментї. Вільно стоячих крісел не можна ставити в парляментї.

— **Вісти з руского товариства педаґоґічного.** В р. 1906 відзивало ся з кругів учительства богато голосів за тим, щоби „Учителя“ перемінити з двотижневника на тижневник. Але товариство поки що постановило не робити ніяких змін, полишаючи редакцию дотеперішному комітетови. Від нового року буде підписувати „Учителя“ др. Іван Копач, професор рускої ґімназиї у Львові, яко відвічальний редактор, а редакцию „Дзвінка“ зволила обняти та сама приятелька молодежи, що вже кілька лїт тому з незвичайним поводженем сю нашу одиноку часопись дїточу редаґувала. — Сьвято 25-лїтного ювілею єствованя товариства, яке припадало вже на р. 1906, порішено обходити в р. 1907 підчас латиньских зелених сьвят і злучити его зі звичайними щорічними загальними зборами товариства, котрі через те будуть трохи відсунені. Звичайно відбували ся они в часї малих вакаций. З нагоди надходячих Різдвяних сьвят складає видїл товариства усїм своїм Жертводавцям щиросердечну подяку за підмоги в хосен товариства, як також і тим всїм людям, що чинили товариству моральні прислуги, та засилає їм щирі бажаня веселих сьвят. Мир і благоволене тим усїм, що причиняють ся до прогнаня з посеред народу чорної тьми, простелюючи дорогу ясному сонцю правди і осьвіти! — *Видїл.*

— **З перемиcкої епархії.** Управляючими сотрудниками установлені оо.: Йосиф Савицкий в Ляшках мурованих і Ник. Поляньский в Яблінцї нижн. — О. Кирило Сїлецкий, парох і декан в Жужели, іменований тит. радником епископскої консисториї. — О. Іван Мишковский, парох в Перегримцї, увільнений від обовязків містодекана дукляньского. — Презенту на парохію Стібно одержав о. Волод. Вербенець. — Унільнене від конкурсового іспиту одержали: о. др. Малиняк і о. Леонт. Желехівский. — Завідательство в Поздячи дістав о. Йосиф Горчицкий. — Сотрудництва одержали: о. Евген Козаневич, секуляризований єрей ЧСВВ. в Квашенинї і о. Василь Кузич в Купновичах.

— **Дрібні вісти.** В „Народній Гостинници“ у Львові розпочав ся в каварни ряд концертів смичкового квартету з фортепяном. Згадані продукциї будуть відбувати ся до 15 січня що дня від 9 год. вечером до 1 год. в почи. — До черновецкої ради міскої вибраний з III. круга пос. Николай Василько сполученими голосами Русинів, Німцїв, Жидів і Поляків. — На Замарстинові напало шістьох напастників на каменяра Людвика Ольшевского, а зранивши его в око, так, що він аж зімлїв і впав на землю, видерли ему годинник з ланцушком і втекли. Чотирох з них полїция вже арештувала. — З помешканя дра Мушиньского вкрав якийсь злодїй з креденсу срібну, позолочувану цукорницю вартости 200 корон. — З Копичинець доносять, що звідтам втік Войтіх Нитка, котрий вкрав там 300 корон.

— **Огнї.** Вчера по полудни около пів до 5 год. вибух досить сильний огонь в домі ч. 1 при ул. Костельній. Коли заалярмована сторожа пожарна прибула на місце, стояв вже в полуміни склеп і фабрика ковдер Павла Кормеля. Причиною огню стало ся то, що підчас неприсутности властителя фабрики один з его помічників доложив до зелїзної печі кілька куснїв вугля; за хвилю випали з печі горіючі вуглики, а від них запалили ся куснї вати лежачі на земли, від котрих знов дуже борзо займила ся лежача недалеко більша скількість вати. Перепуджені помічники побігли закликати на поміч сторожу пожарну, а тимчасом огонь перепіс ся до склепу з вагою відділеного лиш деревляною стїною. Коли прийшов властитель фабрики, застав вже все в полуміни, а рівночасно зачав також горіти сусїдний склеп зі збіжем Гірша Шіффманна. Небавком опісля над'їхала сторожа пожарна, а тій удало ся по довших заходах угасити огонь. Склеп і фабрика Кормеля згоріли зовсїм, а шкода виносить около 1000 кор., але була обезпечена. Більшу шкоду потерпів Шіффман, котрому знищив збіже по части огонь, по части дим і вода, котрою огонь заливано. Збіже не було обезпечене. Висота шкоди поки що не звістна. — З Підволочиск наспіла вість, що від вчера стоять там в огни тамошний склад яєць і фабрика альбуміну фірми Лянґерганс. Шкода має бути величезна.

— **Зміна воздуха.** Несподїнано потеплїло значно. По сильних морозах і заметелях зинї зробило ся так тепло, що термометр показав аж 5 степенів тепла. Снїг на улицях топить ся живо, з домів ллють ся струї води а що гірше, грубі маси снїгу усувають ся з дахів і спадаючи на улицї, можуть необачним прохожим зробити дуже немилу несподїванку. Ще може яркійше як у Львові зазначила ся зміна воздуха у Відни. Позавчера було там рано ще 9 степенів морозу; відтак став падати снїг і робило ся щораз теплїйше, аж наконець із снїгу зробив ся дощ а з 9 степенів студени настало 3 степені тепла, отже до кількох годин змінив ся стан воздуха о 12 степенів. З Відня в снїгу зробив ся Відень в болотї а то само дїє ся й у Львові, лиш з тим додатком, що у Львові з великих, невивезених куп снїгу на улицях готові поробити ся ще й великі калабанї, в котрих треба буде бродити.

— Чя ви були вдоволені з Рауля, панно Берто?

Німкиня відповіла слабим, глупим усьміхом, котрий однако, як здавало ся, успокоїв пана Ґодфроа що до моральної сторони его сина.

— Нинї дуже хороший день — говорив дальше банкир — однако зимний. Як поведете, панно Берто, Рауля, до парку Монсо, то прошу, уберіть его дуже тепло.

* * *

Пан директор „Загального банку“ вспів остаточно полагодити всї свої орудки без опізненя. А по тім назвав свому візникови адресу одного великого склепу з забавками. Закупивши там яких двацять ярких і красних забавок, пан Ґодфроа велїв їхати до дому і почав в середині повоза на мягких подушках з гордостию роздумувати о своїм синї. Дитина виросте, одержить виховане як який князь і колись унаслїдить двацять, двацять і пять — хто знає — може й трицять міліонів капіталу. Коли вже его отець, спершу бідний і незвістний нікому селянин, що колись обідав в Quartier Latin за 22 су, міг нагромадити величезне майно і стати короликом за часів парляментарної републики, якіж успіхи міг мати Рауль, хороший вже від дитини. Рауль, его кров, Рауль, що учив ся чужих язиків від колиски, Рауль, котрий колись буде мати право прилучити до свого назвиска і шляхотский титул своєї матери?

Так роздумував той спекулянт, що майже потапав в своїм золотї, сидячи в повозї між купою забавок, куплених на той сьвятий вечер — і не погадав на жаль, що іменно той вечер присьвячений памяти найбіднїйшого дитяти, сина бідних робітників, що уродив ся в стайни, де дано его родичам притулок — з милосердія!

Повіз в'їхав до палати і пан Ґодфроа, висїдаючи, побачив в сїнях цїлу свою службу з наляканими лицями а в кутї на лавочцї Німкиню, котра скрикнула пронизуючи, коли его побачила, а відтак закрила руками заплакане лице. Пан Ґодфроа прочуває якесь нещасте.

— Що то значить? Що дїє ся?

Служачий Кароль, хлопчиско впрочім не найгірший, глядить на свого пана з глубоким співчутєм і говорить змішаний:

— Пан Рауль...

— Мій син?

— Згубив ся, пане. З вини тої глупої Німкинї! — Згубив ся від четвертої години по полудни.

Отець подав ся два кроки назад, мало що не упав, як вояк, котрого поцїлить куля. А Німкиня паде до его ніг і кричить шаленим голосом: „Ласки, ласки!“ а слуги оповідають один поперед другого:

— Берта не була в парку Монсо... Була аж на валах і там дала згубити ся дитинї. ...Ми глядали всюди пана директора, всюди нам сказали: Лише що відійшов! Подумайте лиш, ласкавий пане, що Німкиня сходила ся кождого дня з своїм любком на валах коло азнїерскої брами... Страшно!... То дїльниця, де повно циганів і комедиянтів. Хто знає, може й они украли дитину!... Ах, полїцийному комісареви дали ми вже знати... Хто би був того надїяв ся, удавала все таку сьвяту!... А тимчасом мала сходини з любком, своїм краяном! То певне якийсь пруский шпіґун.

Его син! Згубив ся! Банкирови гудить в ушах. Кидає ся дико на Німкиню, хапає єї за рамя і трясе нею.

— Де вам згубив ся з очий послїдний раз? Кажіть правду, бо вас розідру! Де то було? Де?

Але бідна Німкиня не може видобути з себе слова, лиш плаче і зойчить. Его дитина, его дитина, згублена, украдена! Ні, то неможливе! Мусять его найти, мусять его вернути єму! Скоро, скоро! Атже може золотом сипати, цїлу полїцию зворушити! Не можна нї хвилї тратити!

— Кароль, нехай не випрягає! А ви не спускайте єї з очий! Я їду до полїциї.

(Конець буде).

— Слідство в справі львівских розбишаків Новаковского і Шварцера виказують раз нові факти, котрі не лиш потверджують, що оба спільники фальшовали сьвідоцтва, але й ще допустили ся розбою на студенті прав п. Верешу, котрому зрабовали 1600 корон. Ині вже єсть певною річию, що то був Новаковский, котрий при кінци падолиста м. р. напав в білий день на сходах камениці ч. 19 при ул. Личаківскій на п. Вереша. Новаковского пізнав зовсім докладно листонос, котрий видів єго насамперед на сходах а відтак як він втікав з камениці. Новаковский все ще удає божевільного, але в арештї радив ся своїх товаришів, як має удавати. Вчера відбула ся у Новаковского ревізия і знайдено там крім досить дорогого одіня ще й книжочку каси ощадности на 600 корон, з котрих однак батько єго видав 300 корон. Батько єго подав до протоколу, що син єго діставав часто гроші з Борислава а одного разу — мабуть в тім часї, як став ся напад на Вереша — дістав з Ярослава 160 корон. Нинї має ся відбути конфронтация Новаковского з листоносом, котрий перед кількома днями доручив єму грошеву посилку в сумі 100 корон.

Що до гроший присланих з Ярослава, показало ся, що Новаковский сам їх надав до себе, бо при нїм найдено рецепіс надавчий на таку суму. Викрило ся також, що Новаковский в критичнім часї був зі Шварцером у Львові, отже мабуть знав о нападі на Вереша або й брав в нїм участь. Поліция арештувала також повійницю, Броніславу Косович, любовницю Новаковского, з котрою він і Шварцер мали виїхати до Льондону. Викрило ся то з листів, які знайдено у тої дівчини. Єсть здогад, що злочинцї були би то зробили, скоро би удав ся напад в банку. Новаковский мав також признати ся перед другими арештантами, що Шварцер мав єго гроші, але ревізия переведена у Шварцера не викрила нїчого; здає ся, що оба спільники часть гроший десь сховали а часть вже перепустили.

Що до Шварцера то він не хоче признати ся до нїякого рабунку. За то розповідає широко про фальшоване сьвідоцтв. Між иншим розповів він, що якийсь сільский учитель дав єму за відповідною заплатою фальшиві сьвідоцтва шкіл народних. Підчас нападу Новаковского був Шварцер очевидно близко него, бо відтак побіг зараз до дому і там розповідав, що Новаковский зійшов з розуму і напав в улици Третого Мая на якогось „пана зі сьвітячими ґузиками“. (Возьний Тузяк мав тодї на собі мундур з жовтими ґузиками). Шварцер видко хотів в той спосіб ратувати свого товариша.

Дальше слідство показало також, що Новаковский на основі сфальшованого сьвідоцтва зрілости дістав був посаду практиканта при урядї мір і ваг; але коли єму дали там якусь математичну задачу, показало ся, що він нїчого не знає і тодї вже настало було підозрінє, що сьвідоцтво єсть сфальшоване. Новаковский питаний, звідки брав гроші на гуляще житє, відповів, що коли був в Бориславі, навязав там зносини з богатими людьми, котрі присилали єму гроші. Єсть то очевидно неправда.

Телеґрами.

Відень 3 січня. Управа державних зелїзниць інформує часописи, що відносини в руху на лініях Північної зелїзницї поліпшили ся з причини потепліня. Крім того єсть вже в руху більша часть льокомотив доставлених зелїзницею державною. Часть товарів вислано иншими дорогами. Мимо того положенє єсть все ще дуже трудне, тим більше, що по сьвятах збільшить ся число посилок і рух товаровий, а погода непевна.

Будапешт 3 січня. Міністерство справ внутрішних зібрало вже статистичні дати в справі загального голосованя. Завтра розпічнуть ся наради анкети що до мериторичних приготовлень до реформи виборчої.

Будапешт 3 січня. Адвокат др. Кароль Несарош втік до Америки, зарвавши своїх клієнтів на дуже значні суми.

Варшава 3 січня. Вчера вечером застрілено тут на улици двох жандармів. Кінні жандарми кинулись тодї з шаблями на публику і одного чоловіка убили а кількох ранили.

Берлин 3 січня. До одного із заведень заставних вломили ся невисліджені доси злочинцї і зрабували 10.000 марок готівкою та золоті і срібні предмети, вартости 5.000 марок.

Софія 3 січня. З провінциї надходять вісти, що всї урядники зелїзничі прилучили ся до страйку служби зелїзничої. Правительство видало також на провінциї зарядженя войскові. Рух на зелїзницях удержують по части при помочи войска. Правительство покликало до вправ войскових тих із служби зелїзничої, котрі суть резервістами, щоби в той спосіб змусити їх до служби на зелїзницях. Значна часть молодїжи софійского університету, переважно социялісти, прилучила ся до страйку і устроїла демонстрацию на улицях, при звуках революцийних пісень. Прийшло до всіляких стичок.

Софія 3 січня. Ріжницї в справі підвисшеня платнї і ухвалений собранием закон против страйків спонукали загально болгарский союз служби зелїзничої проголосити загальний страйк. Правительство видало зарядженя войскові против можливих розрухів. Комунїкацию мають удержувати піонїри.

Танґер 3 січня. Райсулї, котрий задержав плїнників в Зінат, відослав їх до Арзілї і уживає їх до борби з войсками султана. Мінїстер війни вислав против Райсулї 600 мужа з 3 пушками.

Танґер 3 січня. В послїдних 48 годинах не стало ся на поли борби нїчого важного. Войска оперують в пустини. Наміри мінїстра війни, Ґаббеса, незнані. Богато прихильників Райсулї дістало ся до неволї.

Топека (Канзас) 3 січня. Коло місцевости Альте Кіста, на зелїзничій лінїї Чікаґо-Рок Айленд-Пасіфік стовкнули ся вчера два поїзди особові. Після урядових інформаций згинуло 35 осіб а 21 єсть ранених. Причиною катастрофи була провина телеґрафіста, котрий втік; єго зловлено і арештовано.

НАДІСЛАНЄ.

Курс львівский.

Дня 3-го січня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	572·—	580·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	160·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	576·—	581·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	330·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	97·80	98·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·20	98·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·30	100·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	96·—	96·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·50	29·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	57·—	59·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	23·25	24·25
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·22	11·42
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·30	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).